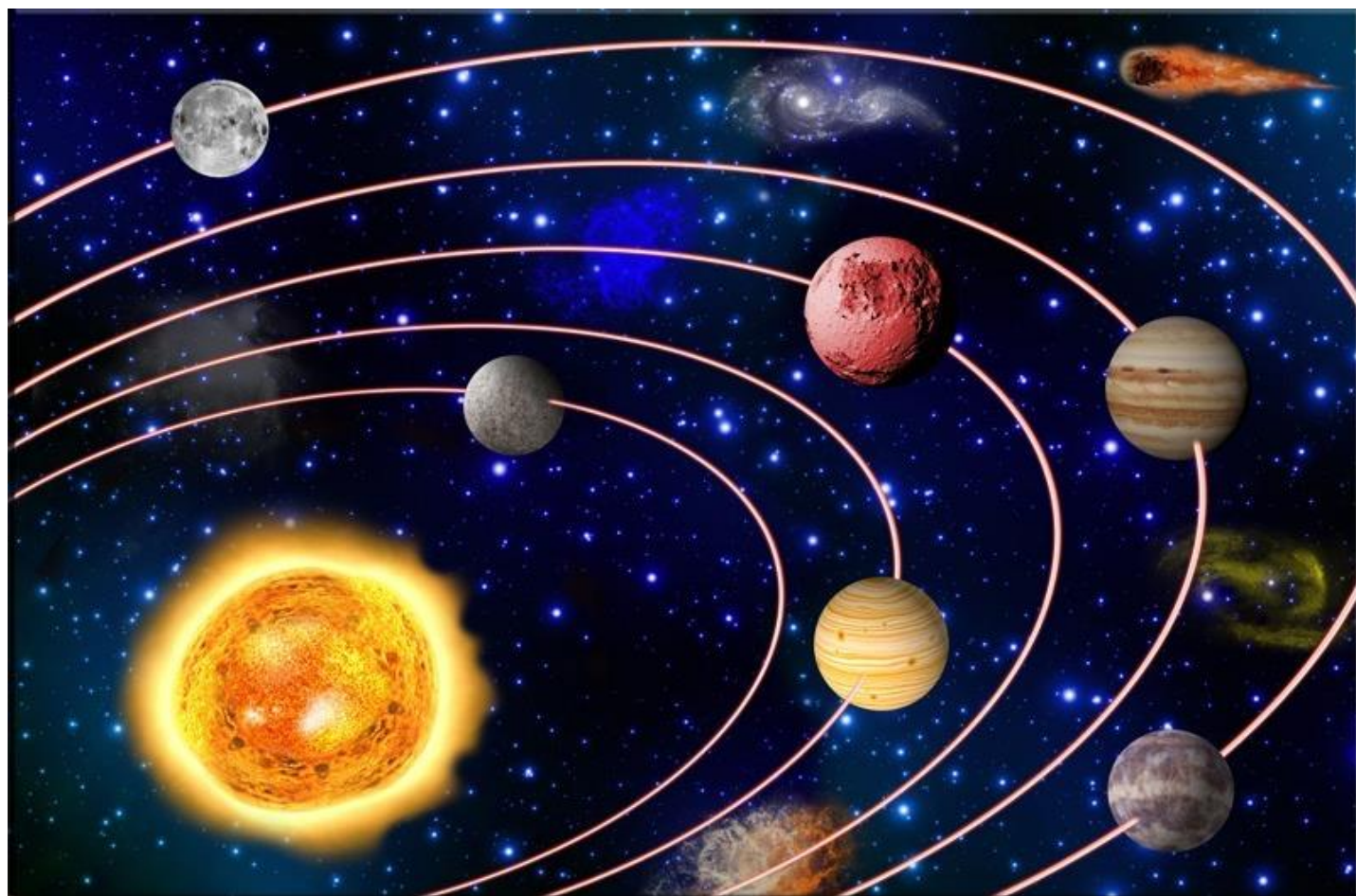

WITAMY W III TYGODNIU NASZEJ WSPÓLNEJ NAUKI

Realizacja naszego Zdalnego Przedszkola nie jest obowiązkiem, nikt nie będzie Państwa rozliczał z tego, co udało się Wam zrobić z dziećmi. Ale będzie nam bardzo miło, jeśli spodobają się Wam nasze materiały i zechcecie podzielić się z nami zdjęciem czy komentarzem dotyczącym zabaw Waszego dziecka.

Dzięki, temu dzieci mają możliwość wirtualnego kontaktu, zaglądają z ciekawością co słychać u kolegów i koleżanek. Obecna sytuacja to przede wszystkim doskonała okazja do rozwijania samodzielności dziecka, poczucia przynależności do rodziny, budowania więzi między jej członkami, a dobre samopoczucie Waszego dziecka jest dla nas priorytetem. Zadbajmy wspólnie o zdrowie fizyczne i psychiczne dzieci, postawionych w nowej nieznanej sytuacji.

A już dziś zapraszamy do trzeciego tygodnia naszych zabaw, tym razem tematyką przewodnią będzie „CUDA I DZIWY czyli Kosmos”. Życzymy owocnej pracy 😊

Cuda i dziwy

Poniedziałek: NA PLANECIE CHUSTOLANDIA

1. Słuchanie wiersza Wandy Chotomskiej **Kwiecień**. Zapoznanie z nazwą nowego miesiąca, utrwalenie miesięcy.

Chodzi Kwiecień po świecie
w fiołkowym berecie,
z czarodziejską pałeczką w kieszeni.
Za pomocą pałeczki
w ciągu małej chwileczki
wszystkie rzeczy potrafi odmienić.
Koniom – skrzydła doczepia,
krowę zmieni w fortepian,
tort upiecze ze śniegu,
strusia wyśle na biegun,
dom na dachu postawi,
klucz zmajstruje żurawi,
księżyc w czapkę ubierze,
gwiazdy zmieni w talerze,
z klombu zerwie dwa słońce,
by pachniały w wazonie,
z papug zrobi tygrysy,
które jedzą irysy,
sto kogucich grzebieni
w wielkie góry zamieni –
ledwie wyjmie pałeczkę z kieszeni.

- Wypowiedzi dziecka na temat nieprawdopodobnych rzeczy, które wyczarował kwiecień w wierszu czarodziejską pałeczką; wyjaśnianie, dlaczego nie mogą mieć one miejsca; zwracanie uwagi na humor zawarty w utworze.
2. Zabawa chustkami (lub kolorowymi wstążkami z bibuły w kolorach: zielonym, czerwonym, żółtym, niebieskim)

Nagranie spokojnej muzyki, odtwarzacz CD.

Dziecko z rodzicem/ rodzeństwem tańczą z chustkami przy nagraniu spokojnej muzyki.

- Zabawa Jesteśmy na planecie **Chustolandia**.

Rodzik mówi, że istnieje planeta, na której mieszkańcy noszą chustki na różnych częściach ciała. Ta planeta nazywa się Chustolandia. Dziecko nosi chustki/ bibułę na różnych częściach ciała. Co kilka minut zmieniają miejsca, na których je kładą

- Poruszanie się w zależności od koloru podniesionej chustki. R. umawia się, że gdy podniesie:– zieloną chustkę – dziecko będzie stać w miejscu, – czerwoną chustkę – będzie poruszać się, jakby było kosmonautą na Księżycu,– żółtą chustkę – będzie się czołgać, jakby przyciągała je siła przyciągania (grawitacji) nowej planety, – niebieską chustkę – będzie poruszać się jak roboty.

- Układanie rymowanek o kolorach chustek. Dziecko wspólnie z R. układają rymowanki.

Zabawę rozpoczyna rodzic., mówiąc :Czerwony, czerwony to mój kolor ulubiony. Niebieski, niebieski to... (kolor królewski). Zielony, zielony to... (kolor trafiony). Żółty, żółty kolor mam. Kto go zechce... (to mu dam).

- Wspólne układanie dużego wzoru z wszystkich chustek/ kolorowych bibuł

3. Zabawy i ćwiczenia z literą f.

- Rodzik kładzie przed dzieckiem farby i pyta jakie kolory znajdują się na palecie?
- Na jaką głoskę zaczyna się wyraz **farby? Co słyszy na początku? – f**
- Dziecko szuka innych wyrazów na **f – dzieli na sylaby (5 latki) na głoski 6 latki**
- Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską f (Franek, Filip, Felicja, Florentyna...) dzielenie na głoski nazw imion - liczy ile jest głosek.

5 latki

Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 40.

Pokaz litery f, F drukowanej.

- Odczytanie wyrazu z N. Odszukanie na ostatniej karcie takiego samego wyrazu. Wycięcie go i przyklejenie na nim. Pokolorowanie rysunku.
- Ozdobienie liter f, F.
- Odszukanie wśród podanych wyrazów wyrazu farby. Podkreślenie go. Policzenie podkreślonych wyrazów.
- Odkrywam siebie. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 41.
- Oglądanie podpisów pod zdjęciami. Odszukanie na ostatniej karcie takich samych wyrazów jak te, które znajdują się pod zdjęciami. Naklejanie ich na siebie i odczytanie z dorosłą osobą

6 latki

Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 80.

- Odczytanie wyrazu z N. Odszukanie na końcu kart kartoników z literami tworzącymi wyraz farby. Wycięcie ich, ułożenie z nich wyrazu, a potem przyklejenie w okienkach. Pokolorowanie rysunku.
- Odczytanie sylab.
- Odczytanie sylab i wyrazów.
- Pisanie liter f, F po śladach, a potem – samodzielnie.
- Odkrywam siebie. Litery i liczby, s. 81.
- Przeczytanie tekstu.

4. Zabawy na powietrzu, spacer

1. Dziecko otwiera książkę na s. 70, cz. 3

Oglądanie ilustracji przedstawiającej **Układ Słoneczny**.

- Zainteresowanie dzieci tą tematyką. Wyjaśnianie znaczenia słów: **kosmos, planety, przestrzeń między-planetarna, rakieta, sputnik, UFO, pojazd kosmiczny**.
- R. prosi, by dziecko wskazało pierwszą, drugą, trzecią... ósmą planetę, licząc od Słońca.
- R. wyjaśnia pojęcia **Układ Słoneczny**. Układ Słoneczny to Słońce i osiem krążących wokół niego planet.
- • Słuchanie nazw poszczególnych planet, nazywanie: tej, na której żyjemy (Ziemia), największej (Jowisz), najmniejszej (Merkury), znajdującej się najbliżej Ziemi (Wenus).
- Dzielenie nazw planet na sylaby 5 latki. i na głoski – 6 latki

Dla chętnych link do zabaw na temat Układ Słoneczny

<https://view.genial.ly/5ec121674a81770d9df52070?fbclid=IwAR2MiDjZFnJF5aADwClpJ1H8DLdZ5xw9tJR6Pd1pRTxfk7Jb328zTHcQEdA>

2. Słuchanie opowiadania Schima Schimmela **Dzieci Ziemi – pamiętajcie** (w tłumaczeniu Eleonory Karpuk)

Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula. Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką. My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są percepcja słuchowa, koordynacja wzrokowo-ruchowa, mowa70 Merkury, Jowisz ,Uran, Neptun, Saturn, Ziemia, Mars, Wenus, Posłuchaj nazw planet. Powiedz, jak nazywa się pierwsza, druga, trzecia... ósma planeta, licząc od Słońca. 130 dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazy. I żyją ludzie. W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają. One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie. Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne. Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi. Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej Matce Ziemi. Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze zwierzętami. Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi. Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy śpiewały ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazy, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie kochali, kochała i Matka Ziemia. Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem Matki Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią jednej wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że kiedyś będą musiały ludziom o tym przypomnieć. I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazy, także pamiętają. A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

- Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat opowiadania. Wypowiada się na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa **Start rakiety.**

Rodzic odlicza: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0. Podczas odliczania dziecko rytmicznie klaszcze w dłonie z narastającą prędkością, następnie, na wysokości brzucha, rysuje spiralę (maszyny zaczynają pracować), wydając dźwięk: **Bzz** (rakieta startuje). **Sstaaart** – rytmicznie uderzają dłońmi o uda, rakieta wystartowała – wyskakuje w górę, wymachując ramionami do góry, wydaje okrzyk: **Hurra!** Lot rakiety- dziecko porusza się lotem rakiety.

3. Praca plastyczna **RAKIETA KOSMICZNA** lub karta nr 17 z wyprawki

Potrzebne będą: rolka po papierze, kolorowe kartki papieru, paski kolorowej bibuły, naklejki gwiazdek lub inne naklejki, lub wycięte z papieru, klej, nożyczki

6 latki

5 latki

Czarna lub granatowa kartka z bloku, kolorowe figury geometryczne, paski bibuły, nożyczki, klej

Dziecko układa na kartce z figur rakiety, niebo ozdabia kołem – Księżyc i gwiazdami / wyciętymi lub narysowanymi białą kredką gwiazdami.

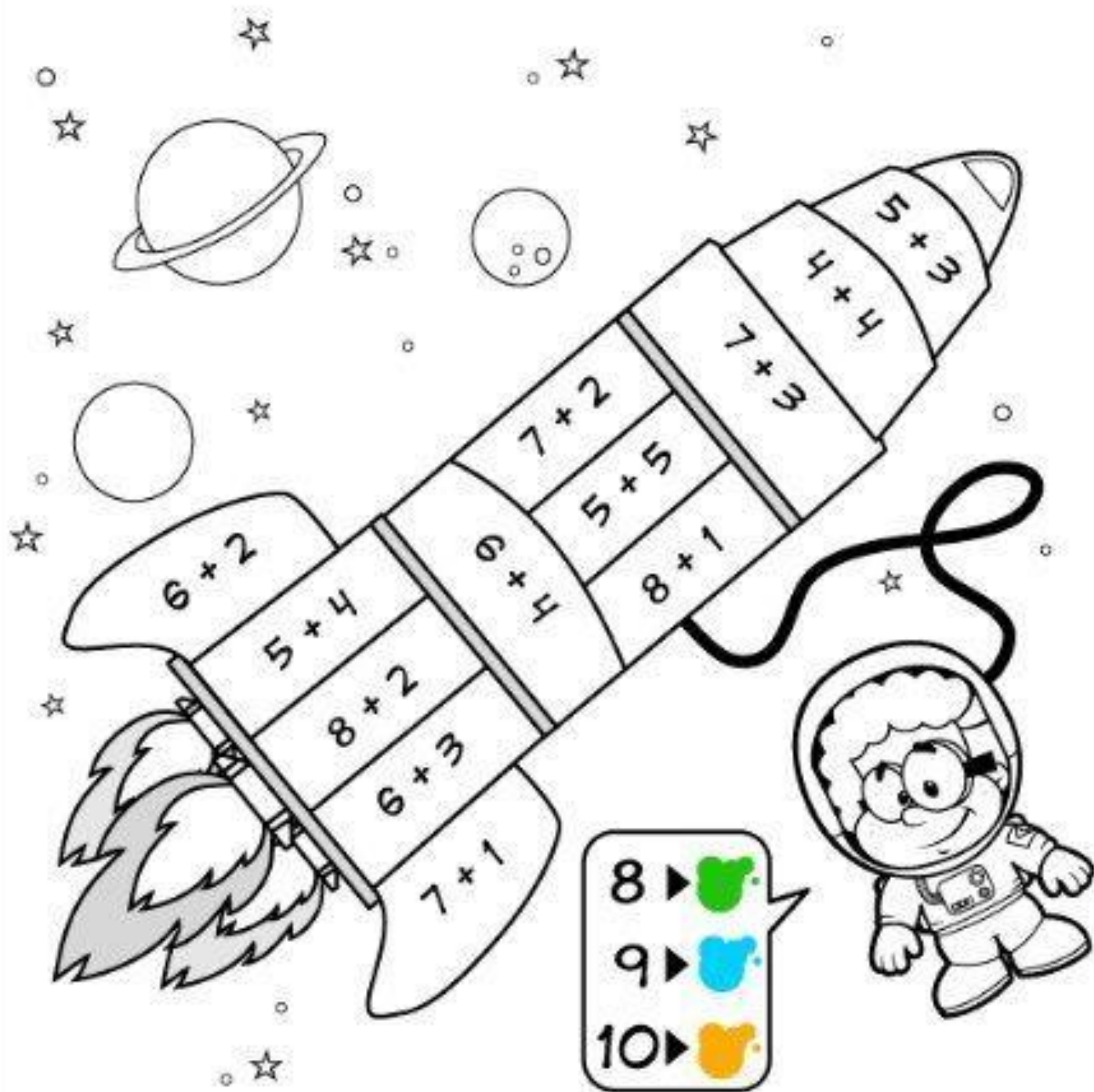
4. Karta pracy Odkrywam siebie cz. 3 s. 71
 - Odwzorowanie rysunku rakiety i ufoludka
 - Rysowanie po śladzie nie odrywając kredki od kartki
5. Spacer/ zabawy na powietrzu.

Połącz kropki od 1- 10. Pokoloruj rysunek.

Connect the Dots

Dodaj dwie liczby a wynik pokoloruj na odpowiedni kolor

ŚRODA: PRZYBYSZ Z KOSMOSU

1. Oglądanie bajki dla dzieci Ufoludki w Katowicach

<https://www.youtube.com/watch?v=DOJqYNI3XmI>

2. Po obejrzeniu słuchanie rymowanki

*Jestem Ufuś piegowaty,
mam ubranko w srebrne łaty,
a na głowie czułki dwa, skaczę lekko: hopsa, sa.
Mieszkam sobie we wszechświecie,
podróżuję w swej rakiecie.
Przyjaciela zdobyć chciałem,
więc na Ziemię przyleciałem.
Zaprzyjaźnić chcę się z wami,
choć jesteście jeszcze mali.
Złego nic mi nie zrobicie?
Czy bać muszę się o życie?
Chętnie z wami porozmawiam.
Przyjacielski ukłon składam.
Ziemia piękną jest planetą,
choć od mojej tak daleką.
Poznać wasze chcę zwyczaje
i pozwiedzać różne kraje.*

- Rozmowa z dzieckiem na temat: Czy w kosmosie można spotkać żywe istoty
- Wyjaśnianie pojęcia ufoludek. Zachęcanie do wypowiedzania się na temat wyglądu przybyszów z innych planet.
- Karta pracy, cz. 3, nr 72 – Pokoloruj pola na wskazane kolory.

3. Zabawy przy piosence **Każdy chciałby być odkrywcą**

<https://soundcloud.com/user-956760406/ka-dy-chcia-by-by-odkrywca-s-i?in=user-956760406/sets/odkrywam-siebie-bb-cd2>

Rozmowa na temat tekstu piosenki. Można wykorzystać mapę, globus.

Rodzic pyta dz.

–Kogo nazywamy odkrywcą?

–Czym można podróżować?

- Karta pracy, cz.3 , nr 73 –Policz obrazki każdego rodzaju. Zaznacz ich liczbę według wzoru

4. Praca plastyczna **UFOLUDEK** lepienie z plastelina postaci przybysza z kosmosu według własnego pomysłu dziecka. Można zaproponować, by spróbowało porozmawiać z ufoludkiem jego językiem – wymyślonym przez niego
5. Spacer/ zabawy na powietrzu.

CZWARTEK: **KIEDY JEST DZIEŃ A KIEDY NOC?**

1. Karta pracy, cz. 3, nr 74. – Posłuchajcie rymowanki. Narysujcie ufoludka według opisu:
*Ufoludek, ufoludek to zielony, mały ludek.
 Oczy duże ma jak sowa, trzecią rękę z tyłu chowa.
 Nóżki krótkie jak u świnki, a na głowie – dwie sprężynki.*

2. Ćwiczenia matematyczne **Kosmonauci**.

- Nauka rymowanki, interpretacja ruchowa rymowanki zgodnie z tekstem.

*Kosmonauta idzie dróżką, przytupuje jedną nóżką,
 klaszcze w ręce raz i dwa, podskakuje: hopsa, sa.
 Już w rakiety prosto siada, kiwa głową na sąsiada,
 ster rakiety w ruch już wprawia, choć to wcale nie zabawa,
 i rakietę się unosi, bo ją o to ładnie prosi.*

- Ćwiczenia matematyczne Ilu kosmonautów leci rakietą?

Należy przygotować dziesięć sylwet kosmonautów w różnych kombinezonach, kontury rakiety, liczmany, kartoniki z krążkami lub z liczbami.

Rodzic układa przed dzieckiem sylwetki dziewięciu kosmonautów w różnych kombinezonach. Dziecko układa przed sobą taką samą liczbę liczmanów (np. guzików, klocków) i kartonik z odpowiednią liczbą krążków lub z liczbą, określającą, ilu kosmonautów wybierze się rakietą w podróż kosmiczną.

- Dołożenie przez rodzica jeszcze jednej sylwetki kosmonauty – liczenie ich przez dzieci (10).
- Zabawa Pierwszy, drugi – prawidłowe posługiwanie się liczebnikami porządkowymi w zakresie dziesięciu. Układanie sylwet kosmonautów zgodnie z opisem. Rodzic: „pierwszy ma niebieskie szelki, drugi – z listków pasek wielki, trzeci – żółte okulary, czwarty – buty nie do pary, piąty – kieszeń całkiem sporą, szósty – torebkę czerwoną, siódmy – czarne rękawiczki, ósmy – dwa małe króliczki, dziewiąty – nos zakrzywiony, a dziesiąty jest zielony.
- Omawianie wyglądu kosmonautów, o których pyta rodzic, np. Jak wygląda czwarty (piąty, dziesiąty...) kosmonauta? Określanie przez dziecko, który z kolei kosmonauta jest opisywany przez rodzica, np. Który kosmonauta ma żółte okulary (czarne rękawiczki...)?

3. Słuchanie wiersza **Halo, tu mówi Ziemia**.

- Zapoznanie z wierszem. Uświadamianie dzieciom, że Ziemia jest kulą składającą się z dwóch półkul, że kręci się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca, a na pełny obrót potrzebuje całego roku.

*Dzień dobry, dzieci! Jestem Ziemia,
 wielka, okrągła jak balonik.
 Z tej strony – Słońce mnie opromienia,
 a z tamtej – nocy cień przesłonił.
 Gdy jedna strona jest oświetlona,
 to zaciemniona jest druga strona.
 Wy zjadacie pierwsze śniadanie,
 a spać się kładą Amerykanie.
 Właśnie!
 Bo ja się kręcę w krąg,
 jak bardzo duży bąk.*

*– Dobranoc! – wołam.
 – Dzień dobry! – wołam,
 to znaczy zrobiłam obrót dokoła.
 A oprócz tego wciąż, bez końca,
 muszę się kręcić wokół Słońca.
 Nigdyście jeszcze nie widzieli
 takiej olbrzymiej karuzeli!
 Bo trzeba mi całego roku,
 ażeby Słońce obieć wokół.*

[illegible]

1		K	O	M	B	I	N	E	Z	O	N
2		O	K	U	L	A	R	Y			
3		S	E	R	C	E					
4		M	Ł	O	T	E	K				
5	M	O	S	T							
6	O	S	E	T							

1. Zakłada go kosmonauta
2. Mogą być słoneczne
3. Biję, ma je każdy człowiek
4. Nim wbija się gwoździe
5. Łączy brzegi rzeki
6. Kłująca roślina

4. Joga dla dzieci „Wyprawa w kosmos”

<https://www.youtube.com/watch?v=DBYZXW0PqmA>

5. „**Słońce parzy!**” - zabawa ruchowa z piłką.
Rodzic rzuca piłką do dziecka i podaje nazwę planet np. Jowisz, Mars. Zadaniem dziecka jest złapać piłkę i odrzucić do rodzica. Kiedy padnie słowo „Słońce” to nie można łapać, a jeżeli dziecko złapie, robi np. 5 pajacyków, 10 przysiadów.
6. Zabawa ruchowo- naśladowcza „**Lecimy w kosmos**” (wg K. Kutyla)

Zapraszam serdecznie do wspólnej kosmicznej podróży. Zanim wystartujemy musimy najpierw odpowiednio się ubrać, a więc wkładamy kosmiczny kombinezon - najpierw prawa, teraz lewa noga...gotowe?...jeśli tak to ...szuuuu.....zapinamy w naszych kosmicznych kombinezonach suwak...to jednak nie koniec naszej kosmicznej garderoby - nie mamy jeszcze butów, rękawic i kosmicznego hełmu... prawda?...od czego więc zaczniemy?...oczywiście od butów - uwaga wkładamy: prawy but, teraz lewy but i gotowe. ..teraz prawa i lewa rękawica i na końcu hełm...

Uwaga! Włączamy silnik: najpierw jedną, potem drugą ręką, zapinamy pasy, wyglądamy przez okno i 10, 9,8,7,6,5,4,3,2,1,0 - startujemy...lecimy wysoko, coraz wyżej i powoli „wchodzimy” w przestrzeń kosmiczną....uwaga turbulencje...zobaczcie z lewej strony mijamy burzę kosmiczną, w naszym kierunku leci mnóstwo odłamków skalnych...więc „gaz do dechy”!...uciekamy!.. musimy mocno skręcić w prawą stronę...udało się, możemy odetchnąć z ulgą – uff. Wyjrzyjcie przez okno z prawej strony z pewnością zobaczycie planetę - przyjrzyjcie się jej uważnie, to Mars, może zobaczycie na niej jakiegoś ufoludka? O, jest! Lądujemy na tej pięknej planecie, może uda nam się z nim przywitać. Trzy- czte-ry lądujemy! Podejźmy do niego powoli, żeby się nie przestraszył! Może się z nim ładnie przywitamy? Co należy powiedzieć, jak się z kimś wita? (dzień dobry). Czy macie jakieś pytania do kosmity? On powiedział, że nazywa się Ufuś i miło mu was poznać(dz. zadają pytania, a rodzic udaje, że kosmita szepcze jej do ucha odpowiedzi.....ioioio...to ostrzeżenie, że kończy nam się tlen w kombinezonach, musimy więc wracać na Ziemię! Pożegnajmy się z naszym nowym przyjacielem. Znow wsiadamy do rakiet. Lecimy...spójrzcie przez okno czy widzicie Ziemię?...tak, to właśnie ta niebieska planeta ... uwaga trzymajcie się mocno za chwilę będą turbulencje...uwaga zbliżamy się do Ziemi...lądujemy...uff...udało się ...mamy za sobą pierwszy lot w kosmos...rozpinamy pasy, zdejmujemy rękawice, hełm, buty, kosmiczny skafander... Dziękuję Wam za wspólną kosmiczną podróż i mam nadzieję, że nigdy nie zapomnicie wrażeń, jakie mieliście w trakcie lotu ☺).